

جمله های گفتگوی زبان شغنائی

از کتاب گرامر زبان شغنائی

توچی بخت بیکف

برگرداننده از سریلیک به دری: سرور شاه ارکان

اداره نشرات سیمای شغنائی

شهر کلگری- کانادا

جون ۲۰۱۸

جمله های گفتگوی زبان شغنانی

- 1) تم-یت رېزه وخت چورج، وُز-أم قا رېزه-چیدیت "شمایان (گوشت) را الکی (ناقی ۴) ریزه کردید، من ریزه کردن آمدم".
- 2) اله، سېت پلېف-گه چهنېت "جوره ها، روید باز کمتر دیگر کنید".
- 3) اه موم، وُز سأم موند ترېد کار "مادرکلانم من میروم، در آنجا کار دارم".
- 4) مهرگ دېف-ارد مورخک ترمرغ (ترمرخ م) مس قهرېن، دے دکونک-تے "مرگش شان رسد، تخم مورچه هم به بالای همان صفه چه (بالکن خانه ۴) می آورند".
- 5) تو مس خو خالک رهنگ-تے "تو هم مانند تغه ات استی-آه".
- 6) وُز یده نیستاو-ابث دم خېز فرصت نه-قیریم "من حتی در نزدش فرصت نشستن هم نمی یابم".
- 7) یوفا فُناوجندے، دوند جهت نه-یاڈد "وی تنبل برای همین نمی آید".
- 8) کرتشکه بار تو-ورد قُهم "اقلا کرتاشکه (کچالو م) را برای تو آورم".
- 9) به قهر دے توید خو خسخوارے زابنت خو ار توڈ کمبوکېن-ے جای چود "وقتیکه قهر کرده میرفت، چیز و جارش را میگرفت و در تگی توتی پنهان میکرد".
- 10) چسیت، تا فېگه-ره قا ید پدند خوله سؤد "بینید، تا بیگاه باز (ترک) ¹ در آنجا بسیار میشود".
- 11) اصل ماه از بْش برآد، ات، تهم تو باب مود "اصل ماه سینه مکی (خوردن شیر مادر ۴) بس کرد و ثانی بابایت مرد".
- 12) اک-وم مېب-ېن ار هے ماشین پِس مو،، مو اقبین یت "همان رُوزسه ماشین از برای من آمدند".
- 13) دهڈ اده بنب ات، پرؤم-اند وم رینیت یت "ثانی شب در نزدیک پرام ترمه می آید".
- 14) ڈو بُن توڈ-ېن قُد، وېف-ېن بِنچِنیت "دو تا درخت توت بودند آنها را بریدند".
- 15) دے-تے یے وهرگ مَأش-اند، قُد وے-ے (ی) ېن از عجید-اند زابنچ خو، گُنچ-ېن "ما در دهه یک بره داشتیم، آنرا از آغیل خانه گرفته کشتند".
- 16) لؤد-أم: خو راست ید خُلدے ات یم غُلدے "من گفتن: راست این خورد و این کلانتر (است)".
- 17) یے غده-پیک، یمند سه تار نوازد "یک بچه گگ در آنجا سه تار می نوازد".
- 18) از گرڈه-ېین پرېز مَأش چورج "از نان (خوری) ما را پرهیز کردند".
- 19) اه غهخ، فېگه-ره وے-رد اوقات پېخ خو، ربه خو فِرغ-اند "ای دختر، شب به وی خوراک پز و در زیر بالینت مان".
- 20) دِس قُد، مڈار-ارد زوئڈ-أم مے پله "این خیل باشد، تا نصف رُوز (چاشت ۴) (کار را) در حدود مان اجرا دهیم".
- 21) تو فا تاربنک-ات چنڈ خو فېرغ لهک "تو باز تیشه و کارد را در زیر بالینت مان.
- 22) نِمؤت وے (چارک ۴) چود، یه-یے (وے ین ۴) وے ڈاد قهپ خو تایج "تو همان (مردک)- را دشنام کردی، وی (زنش) او را گرفته رفته است".
- 23) دم-ے غل مو تهت رماڈج -ادے، مودر جریب وافت "اینرا (حالا) پدرم فرموده است، که بمن جوراب بافد.
- 24) ای یخ، نی، موند مو ژاو نه-زئڈ "نی، خواهرجان، گاوم نمی زاید".

¹ Тарк-газворпорчахи, ки дар вақти буридан боқӣ мондааст.

- (25) پد دروغ گھپ، یو-ته دیس نه-کینت "این گپ دروغ است، وی این خیل (کار) نمی کند".
- (26) ازم-تے ییچ خو چاست مآش "از همان جا آمده (است و) ما را تماشا میکند".
- (27) دهڈ مالبن-پن ار خونڈ څه، اک-دبف-پن زناڈج "چقدری که رمه است همه آنها را شستند".
- (28) وبف ڈید-آم زابنت ات یے جای-بن مآش-ارد چود "پارو شانرا گرفتیم و آنها بما جای تیار کردند".
- (29) سه، دم ناش ار دم باغ پربن خو یه "رو آن (درخت) زردآلو را در همان باغ جنبان و بیا".
- (30) ماشین ویز چید-تے-ته دبف وئبن و سکوند (سکون ؟) قتے سفینبن "در وقت بار کردن ماشین درزه ها را با سه شاخه می برارند".
- (31) ای، مم زمخ فربس جهم (چید ؟) ات مم رارخ ڈیفد پے مو لهکبت "جمع کردن درزه ها و خوشه چینی این زمین را بمن گذارید".
- (32) اه چپن، موند مو گرڈه نر چوشچن "بچه ها، امرؤز نانم جوی است".
- (33) وژ-آم از یے خنبنک-تے مم ناش ربنست خو، یت-آم "من از یک شاخچه این (دانه) زردآلو را چیندم و آمدم".
- (34) دبف بهنس جای غل ار کخارک "بخش شان (چای) حالا در آتشدان است".
- (35) یو لود، بغبر، پامبر-آم روون "او گمان کرد، (که) من به پامیر رفتی استم".
- (36) اه-را، تو یک بار خو ربن لو "برادر، زنت را یگان بار نصیحت کن".
- (37) وژ خو-رد خونڈ راش-ت-ڈیرم څه طلهب-آم نه-ڈیرم "من هرچند برایم جاروب (عینا: جاروب سرخ) کابم (می طلبم ؟)، نمی یابم".
- (38) وژ نه درمارخت وڈرم ات نه پاربنبف، وژ-آم خو جای ات خو مکون ژیوج "من نه در درمارخت تاققت کرده می توانم نه در پارشنیف، (من) زادگاه ام را دوست میدارم".
- (39) کوخئیم، یم چیز "کانی بینم، این چه (است)".
- (40) وژ سحرکئی اس خورم اندیداو اچه نه قهرڈیم "پگاه من از خواب تماما خیسسته نمی توانم".
- (41) نر مڈارسام روغن خو رزین-ارد ڈهم "امرؤز (نصف رؤز) رفته به دخترم روغن میدهم".
- (42) اک-دے وون-ته باژم پس دئب "پشم ا" را با این (کس) می فرستم".
- (43) صُبحدم ات وژ-ته خرغ تیم ات خندے خوب ات یدم "صبح به خاروغ میروم و شام می آیم".
- (44) خونڈ-ته څه نیئم، خایم-آم اندیداو-ارد، بار شیچ-اب اندخ-آم "اینقدری که شینم، عاقبت رفتنم درکار، خوب میشود (تیز تر) روم".
- (45) یه څبم-ارد پخته دبفست-ات ز-بار-ه چھی فهمت "وی بنظرم (دختر) ملایم تبعیت می نماید، ثانی کی میداند".
- (46) وژ-آم -ه ناش-افین څه سَت، مو نهن غل گرڈه خنبنتے "وقتیکه من برای زردآلو رفتم، مادرم حالا (هنؤز ؟) خمیر میکرد".
- (47) دهڈ رنکبن مآش څه کنبن؟ "این زنها به ما چه کار دارند؟".
- (48) و غهڅبن، چیزک-ته پے نگار خو ڈبٹ؟ "آی دختر ها، چرا غیبت نگار میکنید؟".
- (49) دس-ته مس فا نه-بافت ادے، تو ساز نه-لوقے "این خیل هم نمی شود، که سرود نخوانی؟".

- (50) تمہ دوند-دوند-اک خبیبت ات، وُز ات سنبل-تہ-ید-ام "شمایان کم-کم درو کنید و من و سنبل ہم می آیم".
- (51) مور-د شیچ-ارد کبف چود، کار شتا "بمن حالا تاثیر کرد، کار تمام شد".
- (52) خونہ-ت کاسہ از و بف-اند بیدے یے-یار-اند نِسْت "هیچکس از آنها خانہ و جای بہتر ندارد".
- (53) مے وخت بچہ فُک چیز-اب فہمت "بچہ این زمان ہمہ چیز را میداند".
- (54) اہ یخ، تاقہ-ب یہ "ای خواہر، تنہا بیا".
- (55) مَاش-ام یے وخت چید جمعےت فُذ وُز-تہ و بف بشہندب (بشہند-اب^۲) فہم-ام "ما یک وقت یک آہلہ زندگی میکریم، آنها را نغز میدانم".
- (56) وے چارک-اند خُشروی رِن فُذ "ہمان مردک زن خُشروی داشت".
- (57) مَاش-ام بی ہمدیگر یے سات بردابنت نہ-چود "ما بی یکدیگر ساعتی تاقت نمی کردیم".
- (58) تہم-ارد-ام چُون خہ فُذ، زوُغ-ات مو-چو "وقتیکہ جوان بودم، مرا عداوت میکردی".
- (59) ای یخ، وُن، یو جمعہ خان "بلی، خواہر جان وی جمعہ جان (است)".
- (60) دَذین آسایش-اب نیسَخ "انہا (آرام^۲) نشستہ اند".
- (61) اہ یخ تات شیچ-ارد و نینچت "خواہر جان، قریب تو حاضر می آفتیدی".
- (62) مو مہغز دوند دہرڈ کبنت دے سماس-ام تلو ڈبُخ "سرم چنان درد میکند، کہ گویا) از ہوا ی غبار ناک خانہ) بیخود (شدہ) باشم".
- (63) وُز از تو (ی) ام فُراد "من و تو برادرانیم (عینا: ما برادرانیم)".
- (64) وُز-تہ از قہر تو تا مے خو غونج رہنگے ریش نہ-ڈہم، مہ فیم "من از برای توشدہ مویم را رنگ نکنم، آدم نباشم (وُز-تہ از قہر تو تا مے خو غونج رہنگ نہ-کُنم، آدم مہ فیم "من از قہر تو، تا مویم را رنگ نکنم، آدم نباشم")".
- (65) تو-ت پید-اند و ببت ڈر سہ شیچ "تو اینجا آفتیدی، اکنون دور شو".
- (66) وُز چیز، قہد-ام دے نہ-چود، شیچ شیگ مو قیوبت-آ "قدم، کہ پست است، (حالا^۲) مرا گوسالہ میخوانید".
- (67) قدیم وخت-بن (-اند مردم^۲) بابک-ات چیرمک (چَرمک^۲) خود "مردم در زمان پیش بابک و چیرمک^۲ میخوردند".
- (68) لود-ام خو پُخ-گہ شیچ کتخدای کے خو دہڈ-ات توید "گفتم: اکنون پسرت را ہم خانہ دار) زن بدہ^۲ کن و ثانی رو".
- (69) موند مو قہد پست فُذ "قد من پست بود (عینا: قد پست بود)".
- (70) تہم-ارد یا سور-اند-ام یکدیگر ویت ات یا پاخ-اند "در آنوقت یا در رُو طوی، یا در وقت (نوبت چوپانی^۲) شبانی ہمدیگر را میدیدیم و خلاص".
- (71) فُبگہ- (ی) ام مر ڈوید دہک-چود-ام دہف-ارد "دینہ میش (را) دوشیدم بہ آنها (شیر) دادم".
- (72) وُز بغیر یے دے برج خو پدِرئز-ام "من، شاید، بہ ہمین دیوار تکیہ کنم".
- (73) وُزک-ام از بناج دلکف سَت، پینک-اب-ام نہ-چو "من از ترس تلخہ کف شدم، تماما خوابم نبرد".
- (74) خھی مَاش شیچ مایے بہ سرے سنگاٹ لہک خو، تیے نہ؟ "نخواہد ما را تنہا ماندہ میروی-اہ؟ (نخواہد کہ ما را مثل ماہی در لب دریا می مانی و میروی-اہ؟)".
- (75) ای نهن، تو مو لہف مہ-نہنپہ "آچہ، تو کورپہ (لیاف م) ام را زیر نکن".

² Бобаку чирмак- номи растаниҳои хӯрдани.

- (76) مَرُوب تو-رد فہم ات، تو خھر "بتو قیماق بیارم و تو خور".
- (77) یہ خو تُلْت پَر پَنیزد خو، درو کِنبت کار (درو کار کِنبت ؟) "وی لِباسہای کاری اشرا پوشیدہ بکار سر میکند".
- (78) وے پول-اُم رِقار قے (رِقار ق-اَب ؟) زابنت خو تاید-اُم "پولش را آشکارا گُرفتم و رفتم".
- (79) پے ادارہ کِسپچین-اند وے کے خو یاس "ویرا در سبدها (کِسپچین) سبدهای کلان کاه کُشی ؟" بار کن به ادارہ بر".
- (80) یہ-تہ شیچ یاخ-بَنخ کِنبت "اکنون وی پخت و پز میکند".
- (81) ببندد مہ-نَبْت، پد رارخ سِگک-گہ حُق تمہ نہ-ید "در اینجا نشینید، نیزہ خوشہ به شما نخلد".
- (82) مَأش-اند نُر چید-دِپد، دُوند-تہ پَرچ-مَرچ جہم-اُم "ما امروز بوری کوبی داریم، فقط چیز و جا را جمع میکنیم".
- (83) از کُد سِتخون طَلهپتاو "از سگ استخوان طلبیدن".
- (84) یخ، وے-ند-ین ازوُد پَدُم وے تُلْتک وے مہک-ارد وپَد "خواهرجان، از اینجا (سر کرده) تا به بالا (رسیده) او را عذاب (ریشخند، آزار ؟) دادند".
- (85) سہ خو نهن-ارد ژیز زوئڈ از غجید-اند (سہ از غجید-اند، خو نهن-ارد ژیز زوئڈ ؟) "رو به آچہ ات از آغل خانہ ہیزم بیار".
- (86) ای یخ، تمہ از کُوم از زبُون مو مہ-رَسبت "خواهرجان، شمایان خفہ نشوید".
- (87) یہ آش فُر-اُم "تو بیا آش بریدہ خوریم".
- (88) اہ-ڈہ، دے پَرچ خو تار-ارد نہ-پَنتوے پد تاسک تو وپَد "ای بچہ، پوشاک ہا (بسترہ را ؟) را به سرت نہ افتد، نفست را میگیرد".
- (89) وُز-اُم دڈ نہ-انداید ات، یہ انداید خُراو-ے ربوید ستن-تے خو، درو آش ویڈ سَت "ثانی من (از خواب) نہ خیستم و وی خیست، چراغ را در ستون آویزان کرد و بہ آشپزی سر کرد".
- (90) دِپف دلینچ خُراک وُز نہ-فَریم ات، دے وھڈ نہ-خبن "خوراک دلخواستہ شانرا من نمی یابم، اینرا آنها نمیخورند".
- (91) یے رزین وے-ند پادُون ست، یہ ماد ات ک-اد-یے-گہ "یک دخترش راہ میرفتگی شد و مرد، انہ این دیگرش (است)".
- (92) وُن، یے خہ دم-ارد نیست "بلی، یگان حادثہ بہ وی روی نداده است".
- (93) موند مس مو زنبر ناخوش، ار بلنیخ-بن (شفاخانہ ؟) وم فُورج "کیلینم (سنارم ؟) نیز کسل (شده است)، او را بہ کسلخانہ آوردند".
- (94) لُود-ے سہ، زوئڈ دے خو کھند مات-کھند تو "وی گفت: رو آنرا برآر نصفش از تو و نصف دیگرش از من".
- (95) ژاوات تر-کہ یادج ؟ "گاؤ (مادہ ؟) را بکجا بردہ یی ؟".
- (96) غلام رھنگ-تے کار کے، بنہ-رھنگ-تے خہ "مانند غلام کار کن و مثل شاہ خور".
- (97) پد بنوَفڈ تُنبت قُد-اہ ؟ "نہ-ہمین شیر ترش بود ؟".
- (98) تو ک-وُوند نَبْت، خو یخ چس "تو در ہمین جا شین، خواہرت را بین".
- (99) وے دارے مم-رد ڈہ "ہمان دارو بہ این دہ".
- (100) دھڈ گتہ-رہ-مہبٹ پُوند تین ات، خُراک نہ-خبن "اینہا رُوز بردوام راہ میروند و خوراک نمخورند".
- (101) وُز-اُم یُودرد زود ات خَبنوپ-اُم ڈاد-ات، یم-اک تہم یت "من اینجا را روفتم و گوپی زدم و ثانی این آمد".

- 102) تونبخت-ات بهج-کهچ دار نیت بشهند بنای" تا آنیکه صاحب فرزند نیستی، درست علم آموز".
- 103) اه- غهخ کو قیسر دم مهک" ای دخترک، او را گرنگ نکن".
- 104) اه نهن-مه-رف پے دم خو یخک" آچه جان، به خواهر چه ات نرس (غرض نگیر)".
- 105) بیار-ے مو-رد ایلاک باینج" دینه(وی) بمن پنییر فرستاده است".
- 106) خوند شپمین طلهم نه فریم، تو-ند نیت-آ؟" هرچند قیچی(قیچی برای پشم گوسفند می طلبم) کابم، نه یافتم، تو نداری؟
- 107) یہ ناگ فد چار-چید نه چیمت ات، تو پئغوم وم-ارد کے" شاید وی به شوهر برآمدن نخواهد، تو به او پیغام کن".
- 108) مو-ند مو پُخ بیار پے خرغ سوت" دینه پسر م به خاروغ رفته بود".
- 109) وُز-ام سوخهرث لهک-چود ات، دوند جهت-ام پدود یت" من سوخچرو را ماندم و برای همین به اینجا آمدم".
- 110) فود-ے یے غداره یارج مو-رد خو، تاید-ام" یک طبق آرد را بمن داد و رفتم".
- 111) یہ-ی(ے) دایم- ائچاینس-ویز نه-تیزد" وی دایم(به پشتش) بار نمی کشید".
- 112) وم-اند وم مغوند بدلا کارکن چار باید فید" وی باید مثل خودش شوهر کارگر داشته باشد".
- 113) بنخ ار مو نای کینن، وُز وم ابئبنتاو نه-فرڈیم" به گلویم آب را می چکانند، من آنرا فرو برده نمی توانم".
- 114) توت خه-رهنگ تهم بردانیت(طاقت) چود؟" تو چه خیل طاقت کرده توانستی؟".
- 115) مردمین-ین از وے چهق-اند بزور مو خلاص چود" آدمان مرا از دستش به عذاب (جنگش بزور) خلاص کردند".
- 116) فیکه جبف-ام همبینه جگونین خور-د چود خو، گوی-ام بئبنت" ما بیگاه ها بخود جوگان ساخته جوگان بازی می کردیم".
- 117) وُز مس فرصت نه فریم، ارم سداو-ارد" من هم برای به آن جا رفتن فرصت نمی یابم".
- 118) وُز-اک اماچ مالتاو نه-قهرڈیم" من اتله پخته نمی توانم".
- 119) وهڈپن از وم خو زبر لپ خبسنود قد" آنها از کیلین شان(سنار) نهایت خوش بودند".
- 120) وم شنیدین کنبال-ات یت" لب و لهن اش آویزان و آمد".
- 121) تمه نئیت ات وُز-ته خو پیڈ-تے یدم" شمایان شنید، من درو گشته می آیم".
- 122) یو توید ات، یہ وے بورج ڈید ات، حقارت کینت" وی رفت، این باشد او را(از عقب) سنگ میزد و حقارت میکند".
- 123) اه غهخ، دے گُشچک-اند چای ربه-یا خو تهت-ارد تیاره-ب" دخترم، در همین کوزه چه به پدربت پیشکی چای مان".
- 124) مو پاڈ-اند قا مے رگ اندیخ خو دهرڈ کینت" رگ پایم وروم کرده و درد میکند".
- 125) یو بی غئف چارک ات، ڈید کهل ات پاڈ مو کینت" وی مردک بد زبان باز مرا حقارت میکند".
- 126) یہ خو چار قتے پرواس ار سوخچهرث قد" وی پارسال با شوهرش در سوخچهرث بود".
- 127) یو چارک ماش خبز فد ات مو چار-ے از نئخ-اند تاب چود(قهر)" همان مردک در نزد ما بود، شوهرم در خانه قهر کرد".
- 128) دے ژیر-ے خو دهم-تے بیوج-اب کربنت" همه این سنگها را(وی) تنها به پشتش کشید".

- (129) شِتارٿڪ-أم چود قاق خو، ار خِدارج-أم وے یود خو خود-أم، وے نؤم شِتارٿڪ-بِنت“ (در زمان پیش) چکری را خشک نموده در آسیاب آنرا آرد میگردیم و میخوریم، نام همان آرد را شِتارٿڪ-بِنت میگوییم.”
- (130) تهم-ارد اک-لؤفا کتینک موند فُذ ات اک-وے قتیر-أم مس(خوش) فُذ“ در آنوقت ها تا میان کتیلچه(کرتی؟) داشتم و خلاص با آن هم، خرسند بودم.”
- (131) وُزک-ته پرؤم(کیمه) (حیرؤن-انث) چِسْم ات، وِبف-أم نه-وینچ“ من با عیرت پرآم(کیمه، کشتی) را تماشا میگردم، آنها را ندیدم.”
- (132) هر تهم ناو مپٿ-تے عَرَق چود، نه-مود، دِس کسل یدہ فُذ“هرکی در بین نو(ادے) رُز عرق میگرد، نمی مرد، انه چنن کسل بود.”
- (133) یے بَدبَنخے بِنوینچن-بِن شِچ مود-رُج، وُز-أم مغمور“بمن یک کرباس بدخشی را آوردند، من با آن خرسند(بودم).”
- (134) وُز-أم خُبٿ فُرپک-مازیچ فُذ دَد-أم خورد همبینه فُرپک میزد“ من خودم استای ظرف سازی بودم، ثانی دایما برایم(ظرف) میساختم.”
- (135) کِشکول-ته از ڈارگ کِنبن“ کِشکول³ را چوب میسازند.”
- (136) غوِبِچک-قتے-(ی)بِن (غوِبِشک-قتے-(ی)بِن) فُذیم وخت او ڈوید دم-ته از چرھی-اند کِنبن“در زمان قدیم گاو را در کوز هچه میدوشیدند، آنرا از گِل میساختند.”
- (137) ای-را، تر خهیک(قولک) (یو انگخت(انگخت))“برادر، وی در همان حوض چه در مانده است.”
- (138) دوسک سنگله ڈیڈخ و بڈٿ دھڈ تیفدین دوسدے سین“کمکی پارو را دود کنید، پشه ها کمتر شوند.”
- (139) سحرکئی خُنپه-(ی)أم خو فُرام“پگاه بی اتاله می پزیم و می خوریم.”
- (140) ترتبِج اک-ته باڈ-ارد مالبن“ علف ترتبِجک را بر خارش چون دارو می مالند.”
- (141) گلیم-بِن زناد پینچن یارج-اند ات، جُمہ چُک-بِن وم ڈاد اِدے وم پینم اندیزد“ چکمن(گلیم)-را در آرد ارزن می شویند و با چوب او را میکوبند، تا پشمش خبزد.”
- (142) دم-بِن خه فُذ ید یے چخرئو قاقینه فُذ- وقتیکه همان(دخترک را) آوردند بودند، وی(لاغر و) قاقینه بود.”
- (143) ای-را، تو وے لهک یو-یے مو تر خبم شل ڈاد“جوره، تو(او را) مان، وی مرا عذاب بسیار داد.”
- (144) فُر خو بنو فُذ نِقار نه-کِنبت“ بز شیرش را نمی دهد.”
- (145) دے(ی)ے خُفینخ ژرُبت، یے چیز مالبت دے-رد، یدے ورم مه-کِنبت“آنرا زمبور(زنبور) گزیده است، یگان چیزی را به آن(گزیدگی) مالید، ورم نکند.”
- (146) وائس-بِن یکبار خُذ ات، فا دوباره اندویج“ علف را یکبار درویدند و باز برای بار دوم رسیده است.”
- (147) شفتل-ید مس سه برگه چناو“شفتل-این هم مانند سه برگه(سبزه) است.”
- (148) غوزچ-ته چُکبِن خو، خو است-تے انجبِن“ غوزچ را میکوبند و در دست میگیرند.”
- (149) یم گوبنت پُمنک ڈاد“همین گوشت مغار(پوپنک) بسته است.”
- (150) وُز-اک-ته شینتاو جهت دِبف تمه-رد لؤفم“من اینها را برای خنده به شمایان میگویم.”

³ Кишкүл-номи зарф хост.

- 151) مَأش-اند دس کرخ چلک یست اِدے، بچہ ار پد خو پُخ(پَخ) ٺید نہ-دِقِبست"ما چنان سطل کلان داریم، کہ اگر بچہ در(درون) آن درآید نمی نماید".
- 152) مَأش-أم خو دھف پَرثینت"ما به(بالای چمبر) دایرہ(دَف) مان پوست کشیدیم".
- 153) وُز-اند ار وُز گبنت لپ غبلہ اِدے نہ-بافت"در غلہ مان ریگ چنان بسیار است، کہ مانید".
- 154) یم گبنت-تے بَنک شبنم زابنچ" همین غلہ(بخود) نم کشیده است".
- 155) کو شبمخوڈ مو-رد دوسک دھک خو تايد-أم"کانی کمکک پشم بمن ده و من رفتم".
- 156) مَأش-أم خو مالبن وخت پینود" ما پشم گوسفندان مانرا وقت تراشیدیم(مترجم)"
- 157) غنڈل آدم خہ ژریرد میرت یو" اگر گژدم آدم را نیش زند، گژد،(آدم) میمرد".
- 158) مو پچمچ قُبت خو، وُز تیم پس ژیز"پچمچ⁴ را بیارید و من برای آوردن هیزم میروم".
- 159) دوسک واین خو قُتے زبت خو، خو ژاو-ارد یاسبت"کمکک علف را (همرای تان) گیرید، به گاو تان بچهرید".
- 160) یہ-وہف سُنڈن-ارد (ژیربن-ارد) شچ-ارد چے غنٹ ڈانجت"وی در بالای همان سنگھا قریب می افتید.
- 161) مردم فکاب اس بارہ یے فُدیرم نُخبت ار سوخچہرف"همه مردم برای جاروب به قشلاق سوخچرف آمد".
- 162) نگار-تہ لوڈ ات دھڈ-تہ نقشین، یو دیگہ از شہر بَرُم سُنٹ(یو دیگہ از حد نرجید) "نگار میگوید و اینها می نویسند، دیگر وی از حد گذشت".
- 163) دہف توڈ بُنبن کِنارہ کُرڈک چہنبن خو دھڈ دہف بَنخ ڈبن"در گرد همان توت ها چقوری میکنند و ثانی(به آنها) آب میدهند".
- 164) اک-أم مَأش وُڈ پمہ خالے غاب" انه، همین جویبار مان پر لایقہ و نباتات آبی است".
- 165) مو نهن-ے غوزقماق پُنخچ" مادرم نان چارمغزی پخته است".
- 166) مو گرڈہ نافرپیٹک فُڈ، دُوند جہت غُلاچ ڈاد"خمیرم نارسیدگی بود، برای همین نانم درست نہ پخت".
- 167) دہف اُفچکین زبت، دھڈ ڈُدن" همان(چوبھای) نیم سوخته را گیرید، آنها بسیار دود میکنند".
- 168) پے دم دپک ہریزم لپ سُنچ تازه-پیٹ دم"به همان دیک دودہ(سیاہی) بسیار شدہ است آنرا تازه کنید".
- 169) یو لوڈ: تمہ-ند-تہ پُخ سوڈ"وی گفت: از شمایان پسر(تولد) میشود".
- 170) پد یے دقیقہے پتہداو بردانبت نہ-کبنت" این یک دقیقہ عذاب درد را(کشیدن) تاقت نمی کند".
- 171) اس خو جای-تے-(ی)أم انداید خو، دم برجای چود" از جایم خیستم و ثانی آنرا به جا کردم".
- 172) شچ-تہ یے دم وُز گرڈہ خُنبنم"حاضر من خمیر میکنم".
- 173) پد دپک مِس-اند دُخ ڈپد، تُلُو مایے-یین ار پد پُنخچ" از همین دیگ بوی مِس می آید، گویا در آن ماہی را پخته باشند".
- 174) مہڈ کخاین دس فہش نظیر لوٹین اِدے، اچہ نہ-بافت"همین زنها چنان عزل خوابی بی مزہ میکنند، کہ مانید".

⁴ Пичумч-либоси кӯҳнае, ки пеш аз гирифтани бор дар пушт мемонанд.

- (175) یو یے اُنْدک-اټ غځه "وی یک بچه لوندوک (است)".
- (176) دے گج-پت چیز-ارد بجازگ چورج "دهان این بزغاله را چرا بسته اید؟".
- (177) یو پمه شیچ گنه ترپد توید "منه، وی حاضرکک به آنطرف رفت".
- (178) موند مو ځنډون دهرځ کینت "دندان من درد میکند (عینا: از من دندانم درد میکند)".
- (179) دم وپد-ته دوند جهت رینئوین اده بشهند قهد کینت "شاخ و شاخچه های همین بید را برای آن میبرند، که (خوب) قد کند".
- (180) نوزون-أم، نُر یو توید-آئی؟ "نمی دانم، امرؤز او رفته باشد یا نی؟".
- (181) اه نهن، یو غځه-(ی) ے ژدیشک انجوقد-آ؟ "آچه، همان بچه ملخ را قپید؟".
- (182) و سید نظر، و-لا ترؤد ید "سید نظر، این جا بیا".
- (183) میرهم خیین یده، کد فد "منه، خوشدامن مریم همین بود".
- (184) پدود لوفین: یه نه-چیمت چار چید "در اینجا میگویند، وی شوهر کردن نمی خواهد".
- (185) ینب پید-اند، خو کرتشکه پوست کین "شین همین جا کرتاشکه را تازه (پوست) کن".
- (186) از مے تیر-اندے یے لهف کرتشکه چهن، ینبفتتاو مه-نینفین "از همین جایکها بالایی (یک چند) کرتاشکه گیر، لیکن از ریشه نکن".
- (187) یکبار تر باغ سیل نینتیبب ات، تمه بیربج-میربج زدرأم "یکدم به باغ به سیر برآید ما جایگه های تانرا (بستره و مستره) می رویم".
- (188) تم یکبار-اټ وپځ یدم ژیز خو لهک "نباشد، یکباره هیزم به (آتش دان) انداز و مان".
- (189) تمی-ت خُب ترؤد کیر چورج؟ "خیریت، شمایان به اینطرف آمدید؟".
- (190) اه-ځه خنبتتو تو بیر نه-قرارد (اه-ځه خنبتت-و تو یے بیر نه-قرارد) "ای بچه، در زیرت تغاره نشکند".
- (191) امون بیگم چار-ے چورج-آئی؟ "امان بیگم به شوهر بر آمده است یا نی؟".
- (192) یے-گه یخ مس دم-اند ار بنهر بنایت "خواهر دیگرش در شهر میخواند".
- (193) اه-لا، گرده پست، یے غنځ خه خو، دځ سه "نان نزدیک، لقمه یی خور ثانی رو".
- (194) دپف-اند فشتیر پُخ ار بنهر بنایت، ات یو بیو خو نهن ات داد خبز-اند "از اینها پسر میده در شهر میخواند و پسر دیگرش شان در پیش آنها (پدر و مادر) است".
- (195) ید یے بیل فد "این به ایلاق گاه بود".
- (196) وُز قا مم تابنچ بِنکرم، بنوقد مم-تے کُتم "من باز همین تغاره را می کابم (می پالم)، (که) شیر در آن اندازم".
- (197) وُز-أم فا ک-پقه-(ی) آ نرجهد، ارافتابوس (بس) آدم فنه فد "من با با همین (راه پیاده) گذشتم، در افتابوس آدم بسیار بود".
- (198) دهځ-اک-بن وم یوینکین زدنبت "ثانی اشکهایش ریختند".
- (199) رینبت دے یت، توځپن-تے چی وینش چود (کینت) "وقتیکه ترمه می آید، توت ها را از ریشه میکند".
- (200) وے درگاه-(ی) بن روقد ات وے فُشخونه غنځ-بن بیت چود "پیش خانه را روفتند و در همان خانه را کشودند".
- (201) سیمک، تهم تر ځاو ساوے، خیر مذار سُت، اندخ "سیمیک، اگر بکار روی از خواب خبز، نصف رُز شده (سیمیک، اگر به درو میروی، از خواب بخرز، که چاشت شده)".